

Dívka s vlasem medovým

Jakub Smolík

Chci vyprávět Vám příběh o jedné dívce s vlasem medovým
ale jak to bylo tenkrát v noci to se přesně nikdy nedovím.

Já vím jen, že jsem spěchal a řek si tenkrát tak si cestu zkrát
,
spodem kolem jezera, kde cestu kříží železniční trať.

Tam v záři bílých světél, vydím dívku u přejezdu stát,
asi něco se jí přihodilo je to v jejím obličejí znát.

Už dlouho tady čekám a ještě nikdo mně nezastavil,
tak odvezte mě prosím domů je to odtud necelých 5mil.

Tvář má bílou jako sníh a paže jako mramor šedavý
proč stála tam na kolejích tak sama v černé noci kdopak ví.

Tam před tím domem zastavte já za tátou teď musím domů jít.
Tak zmáčknu klaksón, zastavím a čekám až jí přijdou otevřít.

Z chodby v nočním šeru vrhá lampa na silnici zář,
pane já vám vezu dceru , proč máte tedy zamračenou tvář.

Po dívce pohled stáčím a marně kolem rozhlížím se tmou,
vedle mě je místo prázdné stejně jako cesta přede mnou,
ten muž se nejdřív divý zřejmě tomu co se dovídá
a z blízka na mě civí, když tichým hlasem ke mě povídá.

Já nevím milí pane zda je to mílka nebo krutý žert,
tak nastrartujte ten svůj bourák , zmiste odtud ať vás veme čer
t.

Předevcírem moje dcera zabila se tak se radši ztrať.
5 mil odtud u jezera, kde cestu kříží železniční trať.

Já dodnes tudy jezdím a hledám dívku s vlasem medovým
ale jakto bylo oné v noci to se snad už nikdy nedovím.
ale jak to bylo oné v noci to se snad už nikdy nedovím.